

Sygn. akt IX U 395/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. Z. (Z.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 23 lutego 2017 r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. Z. prawo do ponownego przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS począwszy od dnia 1 lutego 2017r.
- zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 395/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.02.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, domagając się ostatecznie ustalenia wynagrodzeń z lat 1977-1979.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 19.08.1996r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 1982-1988 .Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 323,15% i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu.

W dniu 8.02.2017r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z najkorzystniejszych 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o przeliczenie wyniósł 246,18 %.

(dowód: akta rentowe)

Ubezpieczony od 1.10.1975 pracował na stanowisku rębacza, w V kat. płac miał stawkę 136 zł, od 1.12.1976 - 148 zł, od 1.11.1979 - V kat. 160 zł.

(dowód: karta zaszergowania)

W roku 1977 ubezpieczony miał 296 dniówek półtorakrotnych, w roku 1978 - 259 dniówek półtorakrotnych i w roku 1979 - 267 dniówek półtorakrotnych.

(dowód: karta ewidencyjna pracownika)

Od 17.03.1977 do 31.03.1977r. ubezpieczony przebywał na zasiłku chorobowym, łącznie otrzymując z tego tytułu 2.712 zł, następnie przebywał na zasiłku chorobowym w roku 1978 od 5.04.1978 do 27.04.1978r. otrzymując z tego tytułu 5.354 zł zasiłku, następnie od 28.04.1978r. do 6.05.1978 otrzymując z tego tytułu 2.095zł zasiłku i od 21. 05.1978 do 24.05.1978 otrzymując z tego tytuł 931zł zasiłku. W roku 1979 ubezpieczony nie miał zwolnień lekarskich.

Ubezpieczony w lipcu 1979r. wykorzystał 26 dni urlopu wypoczynkowego.

(dowód: karty zasiłkowe za lata 1977-1979)

Ubezpieczony ukończył (...) Szkołę Zawodową w zawodzie ślusarza- spawacza. Pierwszą pracę rozpoczął od 25.01.1971r. w KWK (...), gdzie był najpierw zatrudniony jako robotnik pod ziemią. Ubezpieczony ukończył kurs młodszego górnika, później rębacza, górnika kombajnisty i w latach 1977 pracował jako górnik kombajnista. Ubezpieczony pracował cały czas na wydobywaniu w przodkach.

Od 25.08.1973 (data ślubu) otrzymywał pełny deputat węglowy, czyli 8 ton.

Ubezpieczony pracował w systemie trzyzmianowym, we wszystkie soboty i minimum 2 niedziele w miesiącu. Miał dodatek 20 % za pracę na II zmianę i 30 % dodatku za pracę na III zmianę, czyli nocną. Był płacony jemu także dodatek

za pracę w warunkach szczególnych, z uwagi na zapylenie, dodatki z Karty Górnika, za efektywnie przepracowane miesiące miał podwyższoną Kartę Górnika o 100%.

Wszystkie przysługujące stałe dodatki ubezpieczony otrzymywał, bo pracował cały czas na wydobywaniu, na ścianie.

(dowód: zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 25)

Wynagrodzenie ubezpieczonego w latach 1977-1979 wynosiło:

- 1977 62 420,08 zł
- 1978 61 483,20 zł
- 1979 58 924,80 zł.

Wynagrodzenie jak wyżej zostało ustalone z uwzględnieniem płacy zasadniczej, dodatków za II i III zmianę, dodatku za pracę w warunkach niebezpiecznych, wynagrodzenia z Karty Górnika, 8 ton deputatu węglowego, wynagrodzeń za czas niezdolności do pracy, wynagrodzenia za urlop.

(dowód: wyliczenia wynagrodzenia ubezpieczonego przez organ rentowy, k. 31 akt)

Za okres 1980-1996 wynagrodzenie ubezpieczonego zostało wykazane w wystawionym ubezpieczonemu zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 26.02.2013r., wystawionym przez KWK (...).

(dowód: Rp 7 z 26.02.2013r., zawarty w aktach emerytalnych ubezpieczonego)

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z lat 1977-1996 z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia tj. 1996r, przy odtworzeniu zarobków ubezpieczonego z okresu jego pracy w KWK (...) za lata 1977-1979 z uwzględnieniem wynagrodzenia za lata 1980-1996 wykazanego w wystawionym Rp-7 z KWK (...) wynosi 255,92 %, a więc jest wyższy niż 250%.

(dowód: wydruk komputerowego wyliczenia WWPW przez organ rentowy, k. 32 akt)

Strony nie złożyły dalszych wniosków dowodowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wynika wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przekracza 250%.

Organ rentowy dokonał wyliczenia wynagrodzenia ubezpieczonego za lata 1977-1979 z uwzględnieniem danych wynikających z karty zaszeregowania, karty ewidencyjnej pracownika, kart zasiłkowych ubezpieczonego, a następnie obliczył najkorzystniejszy WWPW, z uwzględnieniem wystawionego zaświadczenia Rp-7 i z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z lat 1977-1996 wynosi 255,92%, czyli uzasadnia przeliczenie emerytury ubezpieczonego na zasadzie art. 110 a ustawy emerytalnej od 1.02.2017r. , tj. od miesiąca złożenia wniosku.

Ubezpieczony nie kwestionował wyliczeń poczynionych przez organ rentowy.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak pkt. 1 w sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w pkt. 2 wyroku na podstawie 98 kpc w związku z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (w brzmieniu obowiązującym od 27.10.2016r.).

Sędzia